

[Glistrup.]

gennemføre 60.000 kr. skattefrit før den 1. januar 1977. Sådan hænger de ting sammen, som hr. Kampmann spurgte om.

Det helt væsentlige i denne forbindelse er det, som hr. Christophersen og hr. Erhard Jakobsen var inde på, nemlig at for at gennemføre forhøjelsen af den skattefrie bundgrænse, så må vi i gang med store og massive offentlige besparelser. Jeg skal på hr. Erhard Jakobsens opfordring meget gerne bekræfte, at fremskridtspartiet vil nu som altid meget gerne være med til at spare så meget som muligt inden for den offentlige sektor, så vi kan få så høj en bundgrænse som muligt; der er ikke tale om, at vi stiller os op som et alt eller intet-parti og siger: kan vi ikke få de 21.000 kr. igennem, så smider vi os ned på gulvet og er fornærmede børn og vil så ikke være med til noget yderligere. Vi vil afgjort være med til at arbejde så langt frem ad vejen, som vi kan komme, men den endelige afgørelse må selvfølgelig i den kommende sommers skatteforhandlinger som i sidste sommers skatteforhandlinger bero på: er det samlede resultat, der er blevet nået, tilstrækkelig godt for fremskridtspartiet? Dét svarede fremskridtspartiet jo ja den 15. maj sidste år. De 10 mia kr., vi havde aftale om den dag, det var nok, og det var vi villige til at støtte. Det gled så ud i sandet, desværre, sidste år. Det er der ingen grund til at gå i detaljer med nu.

Det afgørende nu er, at vi forhåbentlig kan få resultatet med store skattelettelser til september-oktober, når vi skal vedtage dem. Derfor er det dejligt at høre ministerens løfter om, at nu kommer regeringens oplæg til disse spareforhandlinger hurtigst muligt. Men det er jo ikke nok med regeringens oplæg. Der forestår et meget stort arbejde sommeren igennem for at se, hvor meget der kan samles flertal for her i salen, og derfor håber jeg, at denne debat, som jo vil munde ud i, at de 19.000 kr. skattefrit ikke kan opnås for 1975, i hvert tilfælde vil have gjort den nytte, at vi har fået udgangspunktet for at lægge et fornuftigt arbejdsprogram for, at vi i sommerens løb kan drøfte regeringens spareforslag, således at vi kan komme så langt frem, som der er bærekraft for i folketinget.

Den afvigte finanslovsafstemning skulle have vist, at det gælder om at få de ting

klaret af og klaret af også i detaljer i sommerperioden, og jeg vil gerne slutte dette indlæg med at opfordre tingets øvrige partier til at være med til et samlet arbejde i sommerperioden for at få sparebestræbelserne ført frem. Det er den eneste måde, vi kan løse det problem på, som er til debat her i dag.

Stetter (KF):

Det er korrekt, at fremskridtspartiet stemte for ændringsforslaget om et timelønsindeks ved anden behandling, men det er ikke korrekt, at fremskridtspartiet stemte for lovforslaget ved tredje behandling. Dét stemte man imod.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om sømandsskat [af Arentoft m. fl.].

(Lovforslag nr. 188. Fremsat 2/4 75. Første behandling 7/5 75. Betænkning 16/5).

Der var ikke stille ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Arentoft (FP):

Desværre er indstillingen til vores forslag om ophævelsen af sømandsskatten nu ikke særlig positiv, for at sige det pænt. B.T. bragte i mandags den 20. maj et læserbrev under overskriften „Søfolk kun skaffedyr til finansministerens bundløse statskasse“. Den overskrift udtrykker med få ord fremskridtspartiets holdning til sømandsskatten.

Situationen for dansk skibsfart er i dag alvorlig og følgende: Danmarks andel i ver-